pōt: ille hodie fact⁹ est ita infim⁹ ꝛ ita
humilis ꝙ se pmisit locari i imo loco
scꝫ i p̄sepio. Cesar August⁹ p̄sidēs vni
uerso orbi: scire volēs q̄t puīcie. q̄t ci
uitates. q̄t castella. q̄t hoīes i vniū so
orbe eēnt. ꝛ vñ trahebant originē. sta
tuit vt q̄libet pgeret ad suā ciuitatē: ꝛ
p̄sidi puīcie denariū argenteū trade
ret. ꝛ se sb̄ditū impio romano pfiteret.
Joseph aūt cū de genere Dauid esset
a Nazareth in Bethleē pfectus ē vo
lens cēsum p se ꝛ beata ꝟgine soluere.
tūc oportebat beatā ꝟginē exire de ho
spitio suo: ꝛ ire ad t̄rā alienā existēs ḡ
uida. Et hoc fuit magnū signū hūi
litatis. Tunc em̄ oēs creature q̄runt
ꝯmodū i ptu. auis. s. niduꝫ. bestia ca
uernā. q̄cunqꝫ mulier paup querit cō
modū in ptu. Sed beata ꝟgo nullū
potuit hr̄e hospitiū neqꝫ cōmodū in
ptu filij sui. Cū aūt venissent Beth
leē. ꝛ qꝛ paupes erāt. ppter diuites q̄
ppꝛ eandē cām ibi devenerāt: nulluꝫ
hospitiū hr̄e poterāt. Diūterūt ḡ i do
mū q̄ erat i cōmuni trāsitu inter du
as domus opimētū habēs quod diū
soriū dicebat. sb̄ quo ciues ad loquē
dū dieb꞉ ocij solebāt conuenire. vbi
forte Joseph p̄sepe boui ꝛ asino fece
rat. Vel ꝓm opinionē alioꝝ: ibi p̄sepe
erat: vt rustici de rure venientes pecora
sua illic locarēt. In ipsa nocte media
diei dn̄ice btā Maria pepit filiū su
um. ꝛ in p̄sepio sb̄ feno collocauit. qꝛ
frig⁹ erat. Hodie ꝯuenit antiqu⁹ ꝛ iu
uenis. Certe antiqu⁹. qꝛ i tp̄e forma
tōis Ade vsqꝫ ad natiuitatē xp̄i fluxe
rūt āni q̄nqꝫ milia ducēti vno min⁹.
ita antiqu⁹ fuit ꝛ adhuc ātiquior. qꝛ
añ formatōeꝫ Ade de⁹ ab eterno ꝛ sine
pncipio fuit. Iste puer antiq̄or mr̄e q̄
i. xiiij. anno ꝯcepit eū. ꝛ. xv. p . . . it euꝫ
Ecce ille q̄ ita antiqu⁹ fuit fact⁹ ē ho
die puer iuuenis vni⁹ diei. ꝛ posit⁹ est
i p̄sepio. ꝛ flebat i sinu mr̄is ꝛ ridebat
corā angelis i celis. Hodie etiā ꝯue
nit magn⁹ ꝛ puus. vñ bñ dicit Celuꝫ
ꝛ terrā ego impleo. q̄ ita magn⁹ est. ꝙ
sb̄ terra. in terra. citra terrā. ꝛ totū mū
dum seruat sua manu quē totus mū
dus cape nō pt sicut cātat eccl'a. Ita
puus fact⁹ est hodie: ꝛ collocatus est
in duob꞉ puis locis. s. i sinu mr̄is ꝛ in
p̄sepio. O quale gaudiū habuit ma
ria q̄ñ xp̄m pepit. tunc em̄ alloqueba
tur eum ꝟbis dulcissimis ꝓm Amb.
tu de⁹ me⁹. tu creator me⁹. tu saluator
me⁹. ꝛ qꝛ es de⁹ me⁹ te adoro tāq̄ꝫ deuꝫ
meū. ꝛ ponēs eum in p̄sepio ip̄m quē
genuit adorauit pcidēs sup t̄rā. ꝛ rei
terās ꝟba accipiēs eū de p̄sepio ponēs
eū in sinū deosculabat eū di. Tu dul
cis me⁹ filius. tu princeps meus. ꝛ si
cut matres solēt facere ꝛ dicere dilectꝭ
filijs suis. Hodie etiā cōuenit diues
ꝛ paup simul. Vñ apl's. ij. Coꝝ. viij.
Qui cū diues eēt p nob egen⁹ factus
est: vt p eius inopia diuites essemus
qꝛ i manu ei⁹ sunt omes thesauri. Et
hoc pꝫ. qꝛ dat ei cui vult. quātū vult
ꝛ q̄ñ vult. Pauptas ei⁹ hodie appa
ruit q̄ñ eū pepit. qꝛ cussinū hr̄e nō po
tuit qđ capiti suo supponeret. nec eti
am habuit de quo hospitiū conueni
ret. Ip̄m puer etiā in vilib꞉ pānis i
uoluit. ꝛ hoc fecit vt pauptas a nob
pl⁹ diligeret. ꝛ sua pauptate nos di
uites faceret. ꝛ vt ꝯsolatorē paupꝫ
se esse monstraret.

¶ De sctō Stephano. Ser. viij.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-773/0379
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG